ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1980

Vyhlásené: 21.10.1980 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

139

VYHLÁŠKA
Federálneho ministerstva dopravy
zo 16. septembra 1980
o vyťažovaní cestných nákladných vozidiel

Federálne ministerstvo dopravy ustanovuje po dohode so zúčastnenými orgánmi podľa § 57 zákona č. 68/1979 Zb. o cestnej doprave a vnútroštátnom zasielateľstve (ďalej len „zákon“):

§ 1

Doprava nákladu cestným motorovým vozidlom určeným na nákladnú dopravu sa smie vykonať len za podmienok ustanovených touto vyhláškou, ak

a) sa má uskutočniť valníkovým, sklápačkovým alebo univerzálnym skriňovým vozidlom s užitočnou hmotnosťou 1,5 tony a vyššou (ďalej len „vozidlo“),

b) nákladom by valníkové vozidlo nebolo v oboch smeroch vyťažené najmenej na 70 %, sklápačkové a univerzálne skriňové vozidlo najmenej na 55 % svojej užitočnej hmotnosti alebo ložného priestoru a

c) prepravná vzdialenosť presahuje v jednom smere 50 km.

§ 2

Táto vyhláška sa nevzťahuje

a) na prepravy uskutočňované špeciálnymi alebo špeciálne upravenými vozidlami,

b) na prepravy nevyhnutné na odvrátenie bezprostredného ohrozenia života alebo zdravia ľudí,

c) na prepravy surovín, materiálov a pevných palív z miest ich hromadného výskytu (zdroja), ktoré vykonáva ČSAD na základe dohôd uzavretých najmenej na šesť mesiacov s držiteľmi zdrojov,

d) na prepravy uskutočňované v rámci opakujúcich sa rozvodov (zvozov) a na prepravy uskutočňované podľa rozvozných (zvozných) plánov; príslušné ústredné orgány sú povinné zabezpečovať koordináciu týchto prepráv,

e) na prepravy uskutočňované v nákladnej taxislužbe a v prepravných systémoch verejnou cestnou nákladnou dopravou,

f) na prepravu živých zvierat a vecí podliehajúcich rýchlej skaze, ktorých záručná doba nedosahuje odo dňa výroby tri dni,

g) na medzinárodné prepravy; ustanovenia tejto vyhlášky platia však pre vnútroštátne prepravy, ktoré nadväzujú na medzinárodnú prepravu alebo na ktoré nadväzuje medzinárodná preprava,

h) na prepravy vozidlami slúžiacimi výhradne na skúšobné účely; vodič je povinný predložiť kontrolným orgánom osvedčenie oprávnenej organizácie,

i) na jazdy vozidiel do opravovní,

j) na prepravy nákladov pri vykonávaní údržby diaľníc, ciest a miestnych komunikácií,

k) na prepravy uskutočnené podľa § 56 zákona a na prepravy uskutočňované na účely civilnej obrany a Zväzom pre spoluprácu s armádou pri plnení jeho úloh,

l) na prepravy uskutočnené z príkazu národného výboru, 1)

§ 3

(1) Prevádzateľ dopravy, ktorý hodlá vykonať dopravu uvedenú v § 1 vozidlom, ktoré má v správe, vlastníctve alebo v používaní (ďalej len „prevádzateľ dopravy“), oznámi túto dopravu organizácii, ktorá z poverenia krajského národného výboru sprostredkúva cestné prepravy (ďalej len „vyťažovacie miesto“).

(2) Oznámenie o doprave podľa odseku 1 sa podáva vyťažovaciemu miestu, v obvode činnosti ktorého je miesto výjazdu vozidla, a to tak, aby vyťažovaciemu miestu došlo najneskoršie do 10. hodiny druhého pracovného dňa predo dňom, keď sa má doprava vykonať.

(3) V oznámení uvedie prevádzateľ dopravy najmä

a) druh, typ, užitočnú hmotnosť, štátnu poznávaciu značku a vybavenie vozidla, ktorým sa má doprava uskutočniť,

b) druh, hmotnosť a rozmery nákladu a druh obalu,

c) miesto a spôsob nakládky a vykládky, adresu odosielateľa a príjemcu,

d) možnosť manipulácie s prívesmi a návesmi,

e) deň, v ktorom sa má doprava vykonať, a predpokladaný deň spiatočnej jazdy,

f) bankové spojenie platiteľa,

g) prípadné dôvody, pre ktoré sa musí doprava uskutočniť vozidlom, ktoré má v správe, vlastníctve alebo používaní.

(4) Prepravu medzi miestami vyhlásenými krajským národným výborom (krajskými národnými výbormi) smú vykonávať len národné podniky Československej štátnej automobilovej dopravy. Tieto prepravy sa uskutočňujú prednostne návesovými a prívesovými súpravami.[2])

§ 4

(1) Vyťažovacie miesto oznámi prevádzkovateľovi dopravy, ktorý urobil oznámenie podľa § 3 ods. 1 až 3, akým spôsobom bude vozidlo vyťažené a ďalšie potrebné údaje. Oznámenie urobí tak, aby prevádzateľovi dopravy došlo najneskoršie do 10. hodiny pracovného dňa predchádzajúceho dni, v ktorom sa má preprava vykonať.

(2) Prevádzateľ dopravy je povinný prevziať na prepravu náklad sprostredkovaný mu na vyťaženie vozidla. Prevádzateľ dopravy smie náklad odmietnuť len, ak

a) sú splnené podmienky odmietnutia prepravy ustanovené cestným prepravným poriadkom,

b) prepravu sprostredkovaného nákladu nedovoľujú iné predpisy[3]) alebo ak by vozidlo alebo náklad mohli byť jeho prepravou poškodené alebo nadmerne znečistené,

c) preprava sprostredkovaného nákladu vyžaduje použitie špeciálne vybaveného vozidla alebo špeciálnu odbornosť pracovníkov, ktoré prevádzateľ dopravy nemôže pre požadovanú prepravu poskytnúť,

d) miesto nakládky a vykládky sprostredkovaného nákladu je mimo obcí, v ktorých je miesto výjazdu vozidla, miesto nakládky alebo miesto vykládky nákladu vozidla a prevzatie sprostredkovaného nákladu by súčasne znamenalo predĺženie dopravnej cesty o viac ako 15 % v jednom smere.

(3) Ak vyťažovacie miesto nemôže zabezpečiť vyťaženie vozidla v lehote ustanovenej v odseku 1, oznámi prevádzateľovi dopravy údaje o tom, že vzalo jeho oznámenie do evidencie, a ďalšie potrebné dispozície.

(4) Pred začatím jazdy musí prevádzateľ dopravy zaznamenať v zázname o prevádzke vozidla údaje oznámené mu vyťažovacím miestom.

(5) Z hľadiska hospodárnosti prepravy sa môže vyťažovacie miesto dohodnúť s príslušnými prevádzateľmi dopravy na vykonaní oznámenej prepravy iba jedným prevádzateľom dopravy.[4])

§ 5

(1) Prevádzateľ dopravy, ktorý prevezme na prepravu náklad sprostredkovaný vyťažovacím miestom, má z hľadiska vykonania prepravy postavenie verejného dopravcu.[5])

(2) Pre prepravy vykonané podľa tejto vyhlášky platí cestný prepravný poriadok[6]) s výnimkou ustanovení o objednávaní prepravy.

§ 6

(1) Ak organizácia nemá prepravu nákladu zabezpečenú vozidlom, ktoré má v správe, vlastníctve alebo používaní, ani vozidlom oprávneného dopravcu (ďalej len „držiteľ nákladu“), a ak ide o náklad, ktorý sa má prepraviť na vzdialenosť presahujúcu v jednom smere 50 km a ktorý sa môže využiť na vyťaženie iného vozidla, oznámi potrebu prepravy najbližšiemu vyťažovaciemu miestu.

(2) Oznámenie prepravy podľa odseku 1 sa podáva vyťažovaciemu miestu, v obvode činnosti ktorého sa náklad nachádza, tak, aby mu došlo najneskoršie do 10. hodiny druhého pracovného dňa predo dňom, keď sa má preprava vykonať. V oznámení uvedie držiteľ nákladu údaje ustanovené v § 3 ods. 3 písm. b) až f).

(3) Vyťažovacie miesto sprostredkuje vykonanie prepravy nákladov prednostne návesovými a prívesovými súpravami. Vyťažovacie miesto oznámi najneskoršie do 12. hodiny pracovného dňa predchádzajúceho dňu vykonania prepravy držiteľovi nákladu, kedy a ktorým vozidlom sa náklad prepraví alebo že nemôže zabezpečiť prepravu ohláseného nákladu v požadovanom termíne, a dohodne sa s ním na ďalších dispozíciách.

(4) Držiteľ nákladu je povinný odovzdať náklad na prepravu len vodičovi vozidla, ktorým sa má podľa oznámenia vyťažovacieho miesta preprava uskutočniť; odmietnuť odovzdanie nákladu smie len vtedy, ak vozidlo, ktorým sa má preprava uskutočniť, nevyhovuje podmienkam ustanoveným cestným prepravným poriadkom.

§ 7

Oznámenie podľa tejto vyhlášky možno urobiť písomne, ďalekopisom, telegraficky, telefonicky alebo ústne. Telegrafické, telefonické a ústne oznámenie sa musí na požiadanie účastníka dodatočne potvrdiť písomne.

§ 8

(1) Pokiaľ vodič vozidla nedostane náklad, ktorý by sa mal podľa dispozícií vyťažovacieho miesta vozidlom prepraviť, obráti sa na miestne alebo najbližšie nácestné vyťažovacie miesto, ktoré podľa možnosti zabezpečí náhradné vyťaženie vozidla.

(2) V zázname o prevádzke vozidla vodič zaznamená, z akého dôvodu sa pôvodná preprava neuskutočnila a údaje o zabezpečení náhradnej prepravy.

§ 9

Cestnú nákladnú dopravu sprostredkovanú vyťažovacím miestom možno vykonávať bez povolenia orgánu štátnej správy predpísaného v § 25 ods. 2 zákona.

§ 10

(1) Vyťažovacie miesto účtuje za výkony uskutočnené v prospech prevádzateľa dopravy a držiteľa nákladu náhradu vo výške určenej podľa príslušných cenových predpisov.

(2) Ak držiteľ nákladu odriekne prepravu oznámenú vyťažovaciemu miestu alebo ak včas nepripraví náklad alebo jeho naloženie alebo vyloženie, je povinný nahradiť vyťažovaciemu miestu výdavky, ktoré mu vznikli v súvislosti s márnou prípravou prepravy alebo s jej zdržaním; prevádzateľovi dopravy zaplatí príplatok za márnu jazdu, prípadne príplatok za čakanie vozidla do naloženia podľa tarify cestnej nákladnej dopravy pre vnútroštátnu prepravu. Príplatok za márnu jazdu, prípadne za čakanie zaplatí prevádzateľovi dopravy aj držiteľ nákladu alebo príjemca, ktorí nevydajú alebo neprevezmú zásielku v čase a za podmienok ustanovených cestným prepravným poriadkom.[7])

(3) Ak prevádzateľ dopravy nevykoná prepravu sprostredkovanú vyťažovacím miestom, je povinný nahradiť vyťažovaciemu miestu a držiteľovi nákladu výdavky, ktoré vznikli prípravou nákladu na prepravu.

§ 11

Ak ide o nepredvídanú prepravu, ktorá sa musí vykonať bez prieťahu preto, že inak by sa bezprostredne ohrozil chod výroby alebo činnosti organizácie alebo zásobovanie obyvateľstva, neplatí ustanovenie § 1 za podmienky, že prevádzateľ dopravy v týchto prípadoch oznámi vyťažovaciemu miestu vykonanie prepravy pred jej realizáciou. Ak sa preprava musí začať mimo pracovného času vyťažovacieho miesta, urobí prevádzateľ dopravy oznámenie dodatočne v najbližšom nasledujúcom pracovnom dni. Neodkladnosť a nevyhnutnosť prepravy potvrdí pred začatím jazdy v zázname o prevádzke vozidla vedúci organizácie alebo jeho zástupca alebo pracovník splnomocnený na to vedúcim organizácie.

§ 12

Do 31. decembra 1981 sa ustanovenia vyhlášky vzťahujú len na vozidlá s užitočnou hmotnosťou 2,1 tony a vyššou.

§ 13

(1) Výnimky z § 1 tejto vyhlášky možno povoliť zo závažných dôvodov v jednotlivých prípadoch najviac na jeden rok. Výnimky povoľuje príslušný ústredný orgán štátnej správy republiky vo veciach dopravy.[8])

(2) Prevádzatelia dopravy sú povinní mať doklad o výnimke v každom vozidle, na ktoré sa vzťahuje, a vodič je povinný predložiť ho na vyzvanie oprávneným orgánom.

§ 14

Zrušuje sa vyhláška Federálneho ministerstva dopravy č. 141/1976 Zb. o vyťažovaní cestných nákladných vozidiel.

§ 15

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1981.

Minister:

Ing. Blažek v. r.

1) § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 68/1979 Zb. o cestnej doprave a vnútroštátnom zasielateľstve.

2) Pre odvetvie poľnohospodárstva a výživy sa na prepravách dohodne krajský národný výbor s krajskou poľnohospodárskou správou.

3) Napríklad vyhláška Ministerstva poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva č. 154/1961 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o veterinárnej starostlivosti, v znení neskorších predpisov, oznámenie Ministerstva zdravotníctva o vydaní smerníc por. č. 10/1954 Zb. o hygienických a protiepidemických požiadavkách pri skladovaní a doprave požívatín reg. v čiastke č. 102/1954 Ú. l.

4) Ak k dohode nedôjde a prevádzateľ dopravy nemá dostatočné dôvody, pre ktoré musí oznámenú prepravu vykonať sám, a ak s návrhom vyťažovacieho miesta nesúhlasí, navrhne vyťažovacie miesto národnému výboru, aby uložil tomuto prevádzateľovi dopravy obmedziť prevádzku vozidiel podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 68/1979 Zb.

5) § 12 zákona č. 68/1979 Zb.
§ 168 Hospodárskeho zákonníka č. 109/1964 Zb. (v znení uverejnenom pod č. 37/1971 Zb.).

6) Vyhláška Ministerstva dopravy č. 133/1964 Zb. o cestnom prepravnom poriadku.

7) § 50 vyhlášky č. 133/1964 Zb.

8) Zákon Slovenskej národnej rady č. 33/1971 Zb. o určení ústredného orgánu štátnej správy vo veciach dopravy v pôsobnosti Slovenskej socialistickej republiky.
Zákon Českej národnej rady č. 58/1971 Zb. o určení ústredného orgánu štátnej správy vo veciach dopravy.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.